

REVERIL-SERIE

KIES VANDAAG WIE U DIENEN ZULT

JOANNES BEUKELMAN

No. 607 augustus / september 2024

De brug op de omslag staat symbool voor het doel van het Smytegeelfonds:

Preken uit de tijd van de Nadere Reformatie in het Nederland van de 17e en 18e eeuw overbrengen naar de taal en stijl van het hedendaagse Nederlands zonder afbreuk te doen aan de geestelijke inhoud.

Zo mag de rijke boodschap van toen onverzwakt doorgegeven worden naar onze tijd, om de gemeente van nu te bouwen in het geloof. Opdat Jezus Christus de brug zal zijn tussen een verloren mensenkind en God.

JOANNES BEUKELMAN

Joannes Beukelman werd op 11 maart 1704 te Hoorn geboren. Hier heeft Florentius Costerus gestaan, en ook de bekende Lambertus de Beveren, die de Pelgrimsreis van John Bunyan van aantekeningen voorzag. Beukelman studeerde te Leiden in de godgeleerdheid.

Op 9 oktober 1725 ontving hij een beroep naar Oost- en West-Blokker, dat wegens zijn minderjarigheid niet geaprobeerd werd door de Staten van Holland en West-Friesland.

Op 27 november 1726 werd hij tot predikant bevestigd in zijn eerste gemeente Driehuizen en Zuid-Schermer.

Vervolgens diende hij de gemeenten Alblasserdam (december 1728), Zierikzee (1 januari 1730), Hoorn (6 juni 1737), Rotterdam (16 maart 1749) en 's-Gravenhage (4 oktober 1750). In Hoorn werkte hij samen met zijn vroegere predikant Lambertus de Beveren. Tijdens zijn predikantschap in 's-Gravenhage betoonde hij zich vurig Oranjegezind. De stadhouder en andere edelen waren dan ook

meer dan eens onder zijn gehoor te vinden. Op 17 augustus 1757 is hij in 's-Gravenhage overleden, nadat een ernstige ziekte zijn lichaam in korte tijd had gesloopt. Velen betreurden hun gewaardeerde leraar. In zijn geboortestad werd hij begraven.

Joannes Beukelman was een ijverige predikant, getrouw in zijn prediking, zijn catechiseren en huisbezoeken, en in het handhaven van de tucht. Vele malen diende hij classis of synode als scriba of preses. Hij mocht getuigen dat hij zegen ondervond op zijn prediking, die ontdekkend en overtuigend was. Zijn preekstijl was eerbiedig, ernstig en gevoelig, waardoor hij geliefd was in de gemeenten die hij diende. Hij bracht geen onnodige geleerdheid of uitweidingen op de preekstoel. In grote lijnen volgde hij de indeling zoals die toen gebruikelijk was: een korte inleiding, een uitleg van de tekst in enkele punten en een toepassing, waarin hij inging op de onderscheiden zielsgesteldheid van de leden der gemeente.

Zelf heeft hij geen preken in druk laten verschijnen. Zijn nagelaten preken werden gekocht door boekdrukker Jan Abraham Bouvink, die ze in de jaren 1773-1777 uitgaf in zeven dikke bundels ‘Keurstoffen’ en ‘Vervolgstoffen’. Zijn zoon, ds. Johannes Wilh. Bouvink begeleidde de uitgaven. In totaal zijn 334 preken uitgegeven.

Bronnen:

- Nieuw Nederlandsch biografisch Woordenboek, deel 7
- Reformatorisch Dagblad, april 2009.

De hiernavolgende preek is afkomstig uit: “Uitgelezene Keurstoffen of Leerredenen over verscheide texten, zoo des Ouden als des Nieuwen Testaments (...)”. Gepredikt door den Wel Eerwaarden, zeer geleerden en nu zaligen Heer Joannes Beukelman, in zyn Wel Eerwaarde Leven, getrouw Bedienaar des Godlyken woords in de Gemeyntens van Jesus Christus, te Driehuizen, Alblasserdam, Zirkzee, Hoorn, Rotterdam en laatst in ’s-Gravenhage.

Eerste deel. Uitgegeven in 's-Gravenhage By Jan Abraham Bouvink, Boekverkooper op de Plaats, MDCCLXXV (= 1775); blz. 81-90. Met Privilegie der Ed. Gr. Mog. Heeren Staaten van Holland en West Friesland.

De preek is zorgvuldig herschreven in de taal en stijl van het hedendaagse Nederlands.

KIES VANDAAG WIE U DIENEN ZULT

door

JOANNES BEUKELMAN

*“Maar aangaande mij, en mijn huis,
wij zullen de HEERE dienen!”*

Jozua 24:15b

Inleiding

Waar weldaden zijn, daar moet ook dankbaarheid zijn, want een weldaad schept verplichtingen. Daarom noemt de Heere Zijn weldaden mensenzelen en touwen van liefde (Hosea 11:4). Dit omdat deze weldaden aan Hem horen te verbinden in gehoorzaamheid en de mens af moeten houden van het doen van zonden. Dit is ook het doel dat de Heere in het bijzonder heeft bij het verlenen van Zijn gunstbewijzen. Hij wil de mensen daardoor leiden zowel tot bekering als ook naar gehoorzaamheid en dankbaarheid.

Deze dankbaarheid moet niet alleen bestaan in woorden, waarbij men zegt ‘God zij dank, geloofd zij de Heere, geprezen zij Zijn naam’ of iets dergelijks, zonder dat men daar iets meer aan toevoegt. Want als men alleen maar met de mond dankt, is dat niet veel meer dan huichelachtigheid, en minder dan één druppel lof voor een zee vol barmhartigheid. Als de daden niet overeenstemmen met wat we zeggen, eren we God slechts met onze lippen, terwijl ons hart daar ver vandaan is. Dan onteren we Hem met ons leven. Met de mond God loven en door ons gedrag Zijn naam onteren, is een gruwelijke ondankbaarheid. Het is onze plicht door Gods goedheid zelf goed te worden. Als de Heere ons Zijn goedertierenheid bewijst met Zijn daden, moeten wij dat ook doen in onze dankbaarheid. Dit begreep Jozua ook. Want nadat hij alle stammen van Israël te Sichem verzameld had, zoals wij in het eerste vers van Jozua 24 lezen, verhaalde hij hun in de verzen 2-13 de veelsoortige weldaden die God aan hen en hun vaders bewees. Daarop vermaande hij hen in

vers 14 om de alleen ware God in dankbaarheid trouw te dienen. Maar als het kwaad was in hun ogen om de Heere te dienen en zij ervoor kozen óf de goden te dienen van hun vaders, die aan de andere zijde van de rivier waren, óf de goden der Amorieten in wier land zij nu woonden, dan gaat hij daar voor hem en zijn huis niet in mee. Hij wil de Heere voor Zijn weldaden dank bewijzen, en zegt daarom in onze tekst: *Maar aangaande mij en mijn huis, wij zullen de Heere dienen.*

Onze tekstwoorden houden derhalve in een protesterende betuiging van Jozua, waarin hij uit dankbaarheid verklaart voor zichzelf en zijn huis vóór de dienst van de Heere te zijn en die te verkiezen. Een zalige keus! Mogen ook wij deze zegen over dit woord van de Heere zoeken, zodat velen dit met hun gehele hart in waarheid ook eens met Jozua mogen betuigen. *Moge God Die rijk is in zegeningen u daartoe Zijn genade schenken. Amen.*

We merken in onze tekstwoorden deze twee hoofdzaken op:

1. Jozua verlangt uit dankbaarheid de Heere te dienen.
2. Van wie en hoe hij dit hier betuigt: Maar aangaande mij en mijn huis, wij zullen dat doen.

1.

Jozua verplichtte zich uit dankbaarheid de Heere te dienen. Daarin willen wij twee zaken overwegen: *Naar Wie* zijn dank uitgaat, namelijk de Heere, en de *verplichting* die hij voelt om de Heere te dienen.

a. Degene aan Wie Hij dank betuigt, is de HEERE. Aan niemand anders dan aan Hem mag men met algehele onderwerping van het hart een goddelijke dienst toebrengen. Dit eist de Heere in Deuteronomium 6: Gij zult de HEERE uw God vrezen en Hem dienen en gij zult andere goden niet navolgen (vers 13-14). Hij alleen is de volkomen toereikende en almachtige God. Wat zouden mensen dan nog met andere goden doen? Hij alleen is de almachtige God; de andere goden zijn maar ijdelheden. Daarom is Hij alleen het waard, dat men Hem zou dienen.

b. De verplichting waarover hier gesproken wordt is: dienen. Er zijn verschillende manieren van dienen.

Een natuurlijke dienst die kinderen aan hun ouders schuldig zijn, zoals geëist wordt in het vijfde gebod. Of een burgerlijke dienst die onderdanen moeten bewijzen aan de overheid, of het dienstpersoneel aan hun werkgevers, of ieder aan hen die boven hen gesteld zijn. Zoals Petrus het zegt in 1 Petrus 2: “Heb de broederschap lief; vrees God; eer de koning. Gij huisknechten, wees met alle vreze onderdanig aan de heren, niet alleen aan de goede en bescheidene, maar ook aan de harde” (vers 17-18).

En dan is er ook de godsdienstige dienst, die wij alleen aan God schuldig zijn. Onze Zaligmaker Jezus zei daarvan: “De Heere uw God zult gij aanbidden en Hem alleen dienen” (Matth. 4:10). Van deze laatste dienst wordt hier in het bijzonder gesproken.

Het grondwoord dat hier met dienen wordt vertaald, betekent eigenlijk een dienstbaarheid en gehoorzaamheid, die een knecht schuldig is aan zijn meester. Hij moet daarin bezig

zijn, zoals er van de Levieten staat dat zij de dienst van de tent der samenkomst verrichtten. Het betekent ook iemand eren. Zo wordt het bedoeld in Deuteronomium 28:47 waar we lezen: ‘Omdat gij de Heere, uw God, niet gediend (dat is niet geëerd) zult hebben, zult gij uw vijanden (...) dienen. Hier kan het goed in beide betekenissen opgevat worden, omdat alles wat wij kunnen doen tot Gods eer van ons geëist wordt in Zijn dienst.

De dienst waarvan hier gesproken wordt, is geen natuurlijk werk waarin alles wat er vereist wordt alleen maar uiterlijk zou zijn. Maar het is een godsdienstig werk. Het verrichten daarvan is de voornaamste helft van de plicht die het dienen van God tot een lieflijk reukwerk maakt. In het algemeen bestaat dit reukwerk daarin dat men de Heere altijd en in alles zoekt te behagen. Paulus noemt het welbehagelijk God dienen met eerbied en godvruchtigheid (Hebreeë 12:28). Het is een natuurlijke regel dat elke meester naar zijn eigen voorschrift en wil gediend moet worden. Daarom werd een

dienstknecht naar de burgerlijke wet onder de Grieken niet als een persoon gezien, maar als een aanhangsel van zijn meester, naar wiens wil hij zich moest voegen. Het werd daarom voortreffelijk verwoord door de Griekse wijsgeer Socrates: ‘Als er een god is, moet hij gediend worden en als hij gediend wordt, moet dat geschieden naar de wil van deze god of anders dienen wij hem in het geheel niet’. En dit werd gezegd door een heiden. Een eigenwillige godsdienst kan wijs en nederig schijnen, en soms het lichaam niet sparen. Maar dat heeft geen enkele waarde, het dient alleen om het vlees te behagen (Kol. 2:23). Want zij dienen meer zichzelf dan God. Mozes bouwde de tabernakel naar het voorschrift dat de Heere Zelf hem getoond had (Ex. 25:40). Salomo bouwde de tempel naar het model dat God aan David had voorgeschreven (1 Kron. 22). De dienst van de Heere moet daarom naar Gods eigen wil geschieden, of anders dient men de Heere in het geheel niet. Ze bestaat in het gehoorzamen van Zijn bevelen die Hij in Zijn Woord voorschrijft.

In het bijzonder bestaat het dienen van God waarvan hier gesproken wordt, niet alleen in een *uitwendig* betrachten van Gods bevelen, zoals Hij die wil, maar vooral ook in *inwendige* gemoedsgestalten die hiermee overeenkomen. Daarin wordt de reden van de gehoorzaamheid levend en werkzaam vertoond. ‘De mens ziet aan wat voor ogen is, maar de Heere ziet het hart aan’ (1 Sam. 16:7). God Die een Geest is, wil ook in geest en waarheid gediend en aanbeden worden. De lichamelijke godsdienst, zo kan men wel zeggen, is alleen maar het lichaam in dienst van God. De *inwendige* gestalte van het hart brengt leven aan in het dienen van God. Het eerste is alleen maar een dode gestalte, waar het andere de ziel van is.

Wel moeten we erop letten dat dit dienen van de Heere geen aparte deugd op zichzelf is, maar een samengaan van verscheidene deugden en plichten, die tezamen diensten zijn die goede knechten graag aan hun heer bewijzen. Die alle zijn samengevat in de uitdrukking van het dienen van de Heere.

In de Messias kennen zij Hem als een rechtvaardige, heilige, waarachtige en volkomen toereikende, genadige God. Ze buigen zich ootmoedig met hun hart in ontzag en eerbied voor Hem neer. De vreze Gods is voor hen zo kostbaar. Ze hebben er zoveel lust in, hoewel ze toch ook hun tekortkomingen duidelijk ondervinden. Dit maakt dat ze zich keer op keer wenden tot de Zoon van God, om bij Hem in geloof verzoening en genade te vinden, opdat zij God naar recht in waarheid vrezen en dienen mogen. Dit wil ook de dichter van Psalm 2 als hij zegt: “Dien de Heere met vreze, en verheug u met beving. Kus de Zoon” (vers 11-12a).

Zij hebben een oprecht verlangen om de Heere te eren. Ze zijn in hun hart ervan overtuigd, dat Hem alleen de hoogste eer toekomt. Daarom bidden zij, dat ze maar in staat gesteld mogen worden om aan Hem de eer te geven. Dit zegt David ook in Psalm 29: “Geef de Heere de eer Zijns Naams, aanbid de Heere in de heerlijkheid van het heiligdom” (vers 2). Ook hebben ze een innige liefde en

toegenegenheid van hun hart tot Hem. Ze zijn er ten volle van overtuigd dat de Heere hun hart en liefde dubbel waardig is. Daarom wensen zij hun liefde alleen aan Hem te geven. Ze roepen dikwijls tot Hem en betuigen: “Ik zal U hartelijk liefhebben, Heere, mijn Sterkte” (Psalm 18:2). Of ze zeggen: “Och, Heere, zeker ik ben Uw knecht, ik ben Uw knecht, een zoon van Uw dienstmaagd; Gij hebt mijn banden losgemaakt”(Psalm 116:16).

Zo wensen ze Hem te zoeken en te gehoorzamen. Met hun hart hebben ze Hem als hun Heere gekozen en aangenomen. Die keus berouwt hen niet. Daarom leggen ze zich erop toe Zijn geboden te bewaren om daarmee ook te tonen dat ze Hem liefhebben. Mozes zei: “Heden hebt gij de Heere doen zeggen, dat Hij u tot een God zal zijn, en dat gij zult wandelen in Zijn wegen, en houden Zijn inzettingen, Zijn geboden en Zijn rechten, en dat gij Zijn stem gehoorzaam zult zijn” (Deut. 26:17).

In alles proberen zij zich aan Hem te onderwerpen. Hij is hun Koning en hun Heere. Hem komt daarom ook de volle regering over

hen toe. Hoe Hij het ook met hen zal maken, zij willen zich daaraan onderwerpen en slechts letten op al Zijn geboden. Aanhoudend en voortdurend zijn ze bezig in Zijn dienst. Die kunnen ze niet loslaten, ze zijn standvastig, onbeweeglijk en altijd overvloedig in het werk van de Heere (zie 1 Cor. 15:58).

En waarmee gaat dit dienen van de Heere in hen gepaard? Met een indruk en een hartelijke erkenning van hun eigen onwaardigheid, zoals bleek bij de hoofdman over honderd. Met een allerhoogste achting voor de Heere. Met een ijver om daarin getrouw te zijn. Met gedurig gebed. Met een voortdurende ijver om de samenkomst van de heiligen bij te wonen. Met een verlangen om alles bij en uit en om Gods Zoon te zoeken.

Van dit dienen van de Heere spreekt hier Jozua. Hem te dienen is niet alleen noodzakelijk, betamelijk en nuttig, maar het ook zelfs het allergrootste voorrecht.

2.

Opmerkelijk is nu van wie en hoe Jozua dit hier betuigt: “Maar aangaande mij en mijn huis, wij zullen de Heere dienen”. In deze woorden van Jozua kunnen we de volgende bijzondere omstandigheden opmerken.

Allereerst was het Jozua, die dit verklaarde. ‘Aangaande mij’ betreft immers hemzelf. Jozua was de overste en voornaamste leider van geheel Israël. Opmerkelijk dat zo’n belangrijke heer dit wilde betuigen. Trouwens, zowel de belangrijkste als de geringste behoren God te dienen. Want ook de grootsten zijn allen schepselen van de Heere, net als de meest geringe en arme mensen. Bij God zijn ze niet meer dan een druppel aan een emmer, of een stofje aan de weegschaal. Hoe belangrijker iemand is, hoe meer hij verplicht is voor die eer de Heere te erkennen. Zij hebben veel invloed door hun voorbeeld, zodat ook vele anderen zich daarnaar schikken.

Aan zijn keuze voegt hij het volgende toe: ‘Aangaande mij, en mijn huis’. Niet alleen hij, maar ook zijn hele gezin, zijn vrouw, zijn

kinderen en al zijn ondergeschikten zouden de Heere alleen dienen. Hij zou het aan zijn kinderen en zijn huisgezin na hem opdragen, dat ze de weg van de Heere zouden houden. Hij zou er met opzet en voortdurend zelfs zijn werk van maken, zoals van Abraham staat beschreven (Genesis 18:19). Misschien spreekt Jozua ook met deze toevoeging, omdat hij gegronde reden had te geloven dat er door Gods genade in zijn huis naast hem nog anderen waren, die de Heere in waarheid vreesden. Het grootste voorrecht dat een gelovige ontvangen kan.

Hij *wenst* het niet alleen te doen, maar hij was er ook vast toe besloten. Het moge kosten wat het wil, Jozua toont in deze woorden hoe vastberaden hij deze hartelijke keuze heeft gemaakt. Daarom zegt hij: “Wij zullen de Heere dienen”. Wilden ze hem hierom haten, bespotten, verguizen en beschimpen en in deze keuze tegenwerken, dat alles had hij ervoor over. Dat geeft hij hiermee aan. Hij roemt niet in eigen kracht, maar weet zich afhankelijk van Gods genade. Na overrekening

van de kosten heeft hij hartelijk en oprecht de beslissing genomen. ‘Vermogende alle dingen door Christus, Die hem kracht geeft, zoals later Paulus betuigde in Fil. 4:13.

Hij betuigt dit ook in het openbaar. Hij wilde het niet alleen doen met zijn hart, maar openlijk spreekt hij dit uit voor alle stammen van Israël. Hij wil hen hierin ook voorgaan. Trouwens, als we hartelijk en in waarheid de Heere en Zijn dienst verkiezen, moeten we daar ook in het openbaar voor uitkomen. Des te meer als hij ook een voorganger onder het volk is, zoals Jozua.

Ook zegt hij dat hij dit heden ten uitvoer wil brengen zonder lang aarzelen of uitstel. Voorafgaand in ons tekstvers had hij immers nog tegen de stammen van Israël gezegd: Kiest nu heden wie gij dienen zult. Nu betuigt hij zelf heden de Heere te willen dienen en wil hij hen ook heden daarin voorgaan.

Ten slotte verklaart hij dit met een tegenstelling door te zeggen: Aangaande mij en mijn huis, wij zullen de Heere dienen. Al zouden alle stammen van Israël ervoor kiezen om de

afgoden te dienen, hij wilde standvastig de Heere aankleven. Dit is geen wonder want behalve dat God dit eist, is Hij ook de opperste machthebber Die over hemel en aarde heerst. Daarom zei Jezus tot de satan: De Heere uw God zult gij aanbidden en Hem alleen dienen. Daarom wil Hij ook geen schepselen of andere goden naast Zich in Zijn dienst toelaten. Boven dit alles is Hij de Verbondsgod van Zijn volk. Hij alleen is volkomen genoeg. Waarom dan nog andere goden? Dat zou ook onrechtvaardig zijn, ja, het is zelfs onmogelijk. Zie daar wat Jozua hier betuigt, waarin hij uitspreekt voor zichzelf en voor zijn huis het dienen van de Heere te verkiezen.

Toepassing

Deze keuze van Jozua behoort nu ook oprecht en openlijk de onze te zijn.

Hier zou veel gezegd kunnen worden tot bestrijding van het pausdom. Zij dienen niet alleen de Heere maar ook anderen die van nature geen goden zijn, zoals de heiligen, aan wie ze eer toebrengen. Maar God wil Zijn eer

aan geen anderen geven en ook Zijn lof niet aan de gesneden beelden. Dat is vruchteloos en tevergeefs, zoals de Schrift zegt: Tevergeefs eren ze Mij, lerende leringen die geboden van mensen zijn (Matth. 15:9). God eist in Zijn dienst de gehele mens, niet de halve. Dagon en de ark kunnen niet samen in één huis zijn. Dat is voor nu genoeg om het pausdom te weerspreken.

Want om velen onder ons te overtuigen, willen we nu wat meer tot hen zeggen.

Zeer velen zijn er onder u die geheel anders handelen dan Jozua. Zij willen de Heere niet dienen. Met Achab willen zij zichzelf overgeven om met een begerig hart alle onreinheid te bedrijven. Zij maken van de duivel, de wereld of het genot hun god, en dienen deze het meest. Alle dagen komt dat immers bij u openbaar. Uw gehele gedrag spreekt daarvan. Denk er maar eens aan hoe u uw dagen doorgebracht hebt. Met Paulus moet ik u vragen: Maar wat vrucht had u toen van die dingen, waarover u zich nu schaamt? Het

is de meest verachte heer, die u nu dient. Het is niet de beste die u dient, maar de slechtste. Het is een harde en moeilijke dienst om een slaaf van uw begeerten en van de zonden te zijn. Ook is het de meest schadelijke dienst, want het loon der zonde is de dood.

Anderen willen God wel dienen, maar niet alleen. Zij voegen God en de wereld samen en hinken dus op twee gedachten. Maar zulke twijfelaars behagen God niet. God is jaloers en duldt geen anderen in Zijn dienst. Wat voor gemeenschap heeft het licht met de duisternis? Waarin stemmen Christus en Belial overeen? Deze twijfelaars worden dienstknechten van de mensen. Zij volgen de tijden en schikken zich daarnaar. Uiteindelijk dienen ze zichzelf en doen wat goed is in hun ogen.

Anderen zijn er die wel de Heere alleen willen dienen. Maar hun dienen van God is alleen uitwendig. Het bestaat in horen, bidden, ten Avondmaal gaan en wat dies meer zij. Of ze zijn in het dienen van God lauw, als het niet geheel koud is. Of het is gepaard met het

stellen van voorwaarden, met een ‘als..., ja dan’. Dit willen ze doen, maar dat niet. Op hun tijd willen ze dat doen, als het met hun plannen overeenkomt. Of ze zijn niet vasthoudend, zodat hun gerechtigheid is als een morgenwolk die spoedig voorbij gaat. Het zou beter voor hen zijn als ze de weg der gerechtigheid niet gekend hadden, dan dat ze zich, als zij die gekend hebben, weer afkeren van het heilige gebod dat hun overgegeven was (2 Petr. 2:21). Er zijn er ook die voorgeven dat zij anderen in het dienen van de Heere wel ten voorbeeld zijn, ja die zelfs overmoedig durven zeggen dat ze dit ook metterdaad doen. Uit hun gedrag wordt echter openbaar dat ze in de grond van de zaak haters en vijanden zijn van de oprechte dienst van de Heere. Maar iemand die er krachtig van overtuigd is, dat hij de Heere alleen moet dienen en daarvoor begint uit te komen, die durven ze vrijmoedig daarover aan te spreken om hem daarvan terug te roepen en zo het mogelijk was daarvan weer af te trekken. Of ze zoeken hem listig op valse gronden te misleiden en in slaap te wiegen. Als dat niet

lukt, beginnen ze hem nu te haten en worden ze vijandig, hoe hoog ze hem voor die tijd ook achtten. Die tevoren niet anders dan met lof over hem spraken, spreken nu met minachting en verachting over hem. Dat komt hieruit voort dat ze niet uit God zijn.

Ten slotte zijn er ook mensen, die zichzelf inbeelden en wijsmaken, dat ze de Heere recht en in waarheid alleen dienen. Ze doen dit echter op valse gronden. De één omdat hij erg ijverig de uitwendige godsdienst in acht neemt en duidelijk laat merken dat hij daar veel prijs op stelt. Een ander omdat hij al de geboden en bevelen van de Heere zoekt te gehoorzamen en in acht te nemen, ja, zich daar ook in beijvert. Een derde omdat hij opmerkt dat hij in dit opzicht ten goede veranderd is, maar zonder erop te letten of zijn hart wel in waarheid bij aanvang naar Gods beeld vernieuwd is, en hij het beginsel van het geestelijk leven ontvangen heeft. Dat veronderstelt hij op losse gronden. Een vierde omdat er eens, toen hij het zeer benauwd had, iets bijzonders in hem is voorgevallen, waardoor hij tot ruimte is

gekomen en verblijd is geworden. Maar zonder dat hij in Christus is overgebracht, met Hem verenigd en in Hem met God verzoend is.

Mensen die zo gesteld zijn, wij moeten u in de Naam van de Heere waarschuwen, dat uw hart niet recht voor de Heere is, wat u uzelf ook inbeeldt. In de grond van de zaak behoort u nog tot de vijanden van de Heere en Zijn dienst. Dezen zou Christus verpletteren met een ijzeren scepter en in stukken slaan als een pottenbakkersvat (Ps. 2:9). Als u in deze staat blijft, kunt u ook op het einde niet anders verwachten.

Moge dit alles eens in uw hart zinken eer het te laat zal zijn. Nog staat de dienst van de Heere open. Nog werft Hij dienstknechten en dienstmaagden. Moge de keus van Jozua nog eens in waarheid de uwe worden. Dit geldt voor groten en kleinen, voor rijken en armen. De groten behoorden volgens Psalm 29:1 hierin voor te gaan. De kleinen hebben daarvoor ook de tijd, de middelen en de plicht.

Overweeg eens of de Heere dit Woord

zou willen zegenen, zodat het uw hart zou ontroeren en overtuigen. Het is een zeer slechte keus de dienst van de zonde en van de wereld te verkiezen. Dan zou u dus dezelfde keus maken als al de goddelozen en de kinderen van de verdoemenis. De keus van Jozua, die alle vromen en alle kinderen van God verkiezen, is de enige goede. De dienst van de zonde maakt de mens verachtelijk. Maar God te dienen, schenkt hem eer en heerlijkheid. De dienst van de wereld is schadelijk en nadelig. Maar de Heere te dienen is nuttig en voordelig. Zichzelf te dienen is in de grond der zaak geheel troosteloos. Maar de Heere te dienen, geeft veel troost. De dienst van de wereld is niet gemakkelijk, maar het juk van de Heere is zacht en Zijn last is licht. De dienst van de zonde is rampzalig en brengt de mens in het eeuwige oordeel. Maar de Heere te dienen is zalig en brengt de mens in de eeuwige heerlijkheid. Moge uw hart eens geraakt en overtuigd worden om de keus van Jozua te volgen.

Zijn hier ontdekten en overtuigden, die denken en zeggen mijn hart heeft ook die keus gemaakt? Hen vragen wij of zij wel in waarheid aan zichzelf ontdekt en overtuigd zijn. Hebt u ooit weleens uw eigen onwil gezien? Heeft uw eigen onwil u ooit weleens zwaar gewogen? Maar, zeggen zij, ik heb een onverzettelijk en onbuigzaam hart. Het is mijn zwaarste pak: Hoe raak ik dit hart kwijt en hoe moet ik dat doen? Tegen zulken zeggen wij: Ga ermee naar Christus, Die moet het veranderen. Hij wacht al op u opdat Hij u genadig moge zijn (Jesaja 30:18).

En hoe staat het in dezen met u, ware begenadigden?

Dat u, ieder voor uzelf, met Jozua deze keuze deed en daarin leeft, daarvan zijn wij overtuigd. U had immers geen rust gehad voordat Christus uw hart innam, het overboog en veranderde, en Hij Zichzelf aan u geschonken had. U hebt met uw ganse hart voor de Heere en Zijn dienst gekozen en die keuze berouwt u niet. U zoekt nog alle dagen alles wat u nodig hebt in en uit

Christus, om in de dienst en gemeenschap van de Heere voor de Heere te leven. Is dat niet zo? Moet u dat niet erkennen?

Maar kunt u ook met Jozua zeggen: Maar aangaande mij en mijn huis, wij zullen de Heere dienen? Hebt u ook een man, vrouw, kinderen en huisgenoten, die met u de Heere dienen en deze keus met u maken? Dan is aan uw huis zaligheid geschied, erken dat! Dan geniet u het grootste voorrecht, dat een vrome genieten kan. Dan moet u alle dagen elkaar meer opwekken en aansporen. Zegt u echter nee. Ik ben in mijn huis de enige die de Heere dient. Erken Gods vrije en soevereine onafhankelijkheid in deze. Zoek opzettelijk en aanhoudend uw kinderen en uw huis de dienst van de Heere aan te prijzen en aantrekkelijk te maken. Probeer ook in het bijzonder door een godzalig gedrag hen voor de Heere in te winnen.

Ware begunadigden, we roepen u allen nog toe: Toon dagelijks meer en meer dat u alles voor de dienst van de Heere over hebt en daaraan alles wilt geven. Kom openlijk overal en bij

alles voor de dienst van de Heere uit. “Wees niet traag in het benaarstigen. Wees vurig van geest” (Romeinen 12:11). Blijf aan de kant van de Heere staan, zelfs al zou u maar alleen staan. Weet dit tot uw bemoediging en vertroosting: Uw zonden worden door Christus’ bloed afgewassen. Al hebt u maar twee talenten, ook die neemt de Heere aan. De Heere zal u niet begeven en ook niet verlaten. Ten laatste zal Hij ook eens tot u zeggen: “Ga in, in de vreugde van uw heer” (Mattheüs 25:21).
AMEN

Ja, ik wens abonnee te worden op de Reveil-serie.

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode:

.....

Plaats:

.....

Zend ook een proefnummer aan:

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode

.....

Plaats:

.....

.....
(Handtekening)

Deze antwoordkaart in envelop zenden naar: (voldoende frankeren)

Pieters Media bv
Voorstraat 5
4503 BH GROEDE

Uitgave
STICHTING "SMYTEGELT-FONDS"

Voorzitter
Ds. J.A. Kloosterman, Lunteren

Secretariaat
Heereweg 7, 2161 AB Lisse.

Vrije giften en abonnementsgeld
storten op IBAN: NL94 INGB 0000 5814 92
t.n.v. Penningmeester
"Smytegeltfonds", Putten

Abonnement: € 14,- per jaar (10 ex.)

Opgave nieuwe abonnees en
adreswijzigingen aan:

Pieters Media bv,
Voorstraat 5,
4503 BH GROEDE

of per e-mail: reveil@pietersgroede.nl

www.reveilserie.nl

